

זוטרא רפ' אף על פי וכן דעת ר"ת סם בתוספות בריבור המתחיל אבל אמרה מאיס עלי ואמר ^{לכאור} אכיר כלל זה יהיה בדרך ראין כופין לגרם אלא כאותן טעמינו במענה בפ' המריר כדפרישית לעיל וגם הפסולות בין מן התורה בין מדרבנן כאלמנה לכב גרוסה וחלוזה לכהן הדיוט כדאיתא ביבמות פריך יש מותרות וכמו שפ"טי בבכורות טילהי פ"ר אלו הן המומין ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לכתין ולממזר כדאיתא סוף פ' המריר ומדרבנן כגון טנויות לעריות והם נשים עשרים זמנאם מפורשין במק"ג בלאוין סימן ק"י ואסורות מדרבנן כדי לעשות גדר לעריות והם טנויות לעריות וכן אשה שבאה מחמת טענה כדמשמע סוף פ"ה ע"כ מי שנשא אשה וישבה עמה עשר שנים ולא היו לו בנים ^{למזר} ממנה ולא מאשה אחרת כיופינן ליה להוציא כרב תחליפא דטילהי פ' המריר ובן האומר איני זן ואיני מפרנס אליבא דרב יוסף כדאיתא טילהי פ' המריר וכדעת ר"ז כרמייתא לה התוספות בכתובות ר"ט פריך המריר בריבור גדול המתחיל יוציא ויתן כתובה ובן אליבא דרב הונא דאמר בכתובות פריך נערה שנתפתה האומר אי איפטי אלא אני בבגדי והיא בבגדי ויציא ויתן כתובה דהכל יודעין כלה למה נכנסה בחופה אלו הן דכופין ותו לא ולפ"ז אנחנו זה יש לומר רכל שאינו רוצה לגרם אין כופין אותו כדפריש' ובל' זמן שלא גירס אותה אינה נוטלת כלום לפי שלא כתבה כתובה לגבות מחיים אלא עד שעת נתינת גט או עד שעת מיתת הבעל כרמייתא ההנהגה באשרי פריך אף על פי וכתובה ודוניא שהביאה לו אינה מפקדת כלום אלא כשעמדה במרדה יב' חרם וכל יאותם יב' חרם אין כופין אותה אלא מכריזין עליה בבתי כנסיות כדי לביישה כדרך שעושין למורדת האומרת בעינא ליה ומצערנא ליה כדאיתא בכתובות פ"ר אף על פי היכי דמי מורדת אמר אממר דאמרה בעינא ליה אבל אם אמר מאיס עלי לא כפינן לה פ"טי לא כפינן לה לשהותה אלא נותן לה גט ויוצאה בלא כתובה מר זוטרא אמר כיופינן לה ולענין מורדת אם עמדה במרדה יב' חרם ורוצה הבעל לגרסה הפסידה הכל בין עיקר כתובה בין תוספת בין מה שכתן לה הבעל משלו בין בשע' נישואין בין לאחר נישואין דסברא הוא רלא נתן לה הבעל על מנת שתקח כסף שהרבה לה וזהב תעשה לבעל אחר ואפילו תפסה מזה כלום מוציאין מידה ונותנין אותם לבעל ולענין דדוניא שהכניסה לו בין במטלטלין בין במעוה והוציאם הבעל ואינם קיימים עכשיו הפסידה ג"כ כולם ואפילו תפסה היא מכסי הבעל כגדס מוציאין אותם ממנה ונותנין אותם לבעל אבל בלאות דדוניא שהן קיימין עדין הם בספק במרא אם הם סלה או אם הם שלו ולכן אם קדמה ותפסה אותם אין מוציאין אותם מידה ואם לא תפסה אותן אין מחייבין הבעל ליתן לה אלא ישארו בידו כדאיתא בכתובות פריך אף על פירכלתיה ררב זביר אימרדא ואמרה מאיס עלי כדפ"טי הוה תפיטא חד סירא פירוש מעיל א' שהכניסה לו בכתובתה יתיב אממר ומר זוטרא ורב אטי ויתיב רב גמרא גבייהו יתבי וקאמרי מרדה הפסידה בלאותיה קיימין פ"טי אפילו בגדים שהכניסה לו בדדוניא ושמאוס עליו בכתובתה ועדין הכלאות קיימים תפסיד אותם אמר להו רב גמרא משום דרב זביר גברא רבה מחכיפיתו ליה כו' עד איכ' דאמרי יתבי וקאמרי מרדה לא הפסידה בלאותיה קיימין כו' עד הסתא דלא איתמר לא הכי ולא הכי תפסה לא מפיקין מינה לא תפסה לא יהבינן לה ומסהינן לה יב' ירחי שתא אגיטא

דיני גיטין

וה ינו ^{האיר פרייט} האיר פרייט לעיל רבנמר'ה' בספק והיינו אחר יב' חדש אבל אם הבעל רוצה לגרסה תוך יב' חדש לאתפסיר האשה כלום לא הרי היא ככל נשים דעלמא דמתגרשו וכוטלות כתובה ויוצאות דבתוך יב' חדש אינה פוחתת כלום מכתובתה כראיתא התב' ולענין מזונותיה תוך זה הזמן כלומר כל זמן שעומדת במרדה אין לה מזונות כלל ממנו וב' תמצא מפורש לרב אלפס בכתובות פ'ק אף על פיו מפרש בתלמוד ירושלמי המורדת והיוצאה משום ש'ר אין לה מזונות זה נראה לי מדין התלמוד במורדת ואמאי עלי ואין ראוי להקל אלא להרמיר בדבר ערוה רלפעמים יהיה דעת בעלה עליה לזרה ויהיה כעס להעמוות אמר מאים עלי ולא בעינא ליה ואכן ככוף לגרסה ולפ' נראה לע'ר דאין לכוף לגרס במאים עלי ודלא כה'רמבם דלעיל הנראה לע'ר כתבתי אני העני בנימין בה'ר מתתיה זל ה'ה :

י' היכא

דהבעל צוה לכתוב גט כשר ומנה שליח להוליכו לאשה והקופר כתב ההוא גט מס'ייט שאינה כתיבה אסורית מה אירון בו יראה דהגט גט כשר הוא רכ'ן מצאתי משם גדול רבינו שלמה בן אדרת והביאה אגב גררה נמי הגאון מהר"ק בתשובותיו בכורש ע'א וז'ל השאלה והתשובה שאלה גט הכתב כתב שאינה אסורית כגון הכתב שא וקירין מסק'ייט אם הוא כשר חשובה גט מעליא הוא וכשר הוא דלא בעינן בגט כתב אסורית לא בכל כתב כשר והביא ראיות ברורות משטר העולה בע'סג דאית פ'ק דגיטין וכן מההיא שטרא פרסאית דפרק שני דגיטין וכן מההיא דתנן פ'ר המגרש גט שכתבו עברית ועידית מנית יונתית ועידיו עברית כו' משמע מהכא דהגט גט כשר הוא ותתגרס האשה בו אמנם נראה לע'ר לומר רה'ך תשובה דרבינו שלמה ב'א היינו היכא דבא הענין בריעבר אבל לכתחילה ראוי לכתוב כתיבה גסה ולא כתיבת משק'ייט דבמשק'ייט אין האותיות לגמרי כזורתן וכהלכתן אלא כעין כקודרות ומקלות כדכתב הגאון רבינו ישראל ברסובותיו סימ'ן ר'ל והביא ג' מה'אז דכתב וז'ל וזרי'ך לכתוב כתיבה גסה ולא משק'ייט ואפילו קוצין של יוד'ין מעכבין בגט עכ'ל ואף על גב דלגבי גט לא בעינן כתיבה תמה כדאיתא בתוספות בריבור המתחיל לא צריכא משם ר'י והאטורי והמרדכי פ'ב דגיטין ומההוא טעם מכשירין גט שאינו מוקף גויל אף על גב דבתפילין ומזוזות פסול מכל מקום בעינן לכתוב האותיות כמו שנתנו למשה בסיני שהיו האותיות מחוברות גוף אחד וכזורתן וכהלכתן חוץ מן ה'א והקוף דלרשא אתו כדאיתא במכחות פ'ר הקומץ רבה ונצבת פ'ק הצונה ולפ' נראה לע'ר דלכל הפחות לכתחילה אין לכתוב הגט בכתיבת משק'ייט לא בכתב אסורית כיון דאז' מזרי'ך בהכי כדפריש' ולא יבוא ט'ס טעות בגט דמביא לידי ממזרות ועוד ממה שכתב ס'ג בעש'אין סימ'ן כ' וז'ל הכות' גט צריך לעשותו כתיקון ס'ת שיהיה כל אות ואות מוקפת גויל שלא תגע אות לאות ולא מטעם שגט כקרא ספר שהרי כפר דורשן התלמוד לספירת דברים אלא מפני שאינה ככרתיפה כשהיא מחוברת לחברתה עכ'ל ולפי זה ב'ג'ת אס כתבו משק'ייט הוא פקול דאין אותה כתיבה של כל אות ואות מוקפת גויל וה'ה בגט ולכ' אין לכתוב גט בכתיבת משק'ייט אמנם בפסקי ה'רמב'ן בסימ'ן קכ'ב מתיר משום דוכתב כל כתיבה

כתיבה במסמ' ועוד דבהדיא תנן גט סכתבו עברית ועידיו יונת ועידיו עברית כשר
 כו' עד ואפ"ה תנן הכי לגבי גיטין שהו' כשר עכ"ל אמנם מטעמי דלעיל אין לכותבו מסקייט
 כיון דאיכ' טעמי להכי ולהכי הכר' לעד כתבתי אכי העני בנימין בכהר מתתיה זל ה"ה:

ששאלת מי שיש לו ב' סמות א' במקום כתיבת הגט ואחר במקום כתיבת הגט
 היאך יתנהג כשרוצה לגרר האשה נראה כל שידענו כן אפי' שאינו
 נקרא במקום הכתיבה אלא בשם האחר צריך לכתוב שם שם של מקום הכתיבה וכותב
 וכל שום בשביל שם של מקום הכתיבה והיינו ברייתא דקתני בגיטין פר' השולח
 דאם היו לו ב' נשים א' ביהודה וא' בגליל ולו שני סמות א' ביהודה ואח' בגליל וגירסא אסתו
 סביהודה איכ' מגורסת עד שמגר' אסתו סביהודה בשמו סביהודה ושם בגליל עמו ואסתו
 סבגליל בשמו סבגליל ושם דיהודה עמו ונראה לעד דלאו דוקא שם בגליל בפירוש
 אלא דה"ה נמי דאי כתב וכל שום בלחוד דמהני וכך נמי אם כתב בפירוש שם של מקום
 הכתיבה וכתב כל שום בשביל שם של מקום הכתיבה מהני ואם לא כתב אלא אחד מהם
 אינה מגורסת ביהודה גט אמנם נראה לומר דהיינו כל שידענו בבירור טעם לו ב' סמות
 אבל אם לא ידענו לו אלא שם אחד אף על פי שלא כתב בגט וכל שום הרי גט זה כשר
 הוא אפילו כודע לכו אחר כך שיש לו שם אחד הגט כשר זה כל' ליהמר ההדיוט בנימין:
 אכתוב לך כוסח הגט הנהוג בימינו ואתן לך טעם לכל ענין התיבות:

ק"ח

בשלישי בשבת בשני' ועשר' יום לירח אלול שנת חמשת
 אלפים ומאתים ותשעים לבריאח עולם למנין שאנו כנין
 באן בקרנניא מתא דיתבא על נהר ארטא אנא שמעון
 בר רבי יוסף הכהן העומד היום בקרנני' מתא דיתבא על
 נהר ארטא צביתי ברעות נפשי בדלא אניסנא ושבקית
 ופטריית ותרוכית יחיבי ליכי אנרת יונכר בת רבי אשר
 דהוית אנתתי מן קדמת דנא וכדו פטריית ושבקית
 ותרוכית יחיבי ליכי די תירחויין רשאה ושלטאה
 בנפשכי למהך להתנסבא לכל גבר די תיצביין ואנש לא
 ימחא ביריכי מן יומא דנן ולעלם והרי את מותר' לכל אדם
 ודן דיהוי ליבי מנאי ספ' תרוכין ואגר' שבוקין וגט פטורין
 כות משה וישראל

יחקק בר רבי דוד עד
 אברהם בר רבי שאול עד

דיוני גיטין

ואם העיר וטפת סמוך לים יכתו דיתבא על כף ימא וכף בלא יוד בין כף לפא דלא לישתמע כפיירפר' האטה סנפלו לה דכתובות דפתרוכו כזמים כדפירסי'ל התם ובעירובין פרח המוצא תפילין כיפי תלה לה ופי'סי מרגליות לא כזמים וכן עיקר ימא באלף כדמתרגמינן רמה בים שרי בימא ואף עלגב דיתבא מטמע גם לשעבר ולפז היה ראוי לכתוב מותבא מכל מקום בכל הנסחאות כתו דיתבא ואין לטעות הנסחאות וכן הוא כתוב במג' סימן כ' בקדר הגט

ומעתה נפרט טעם התיבות ואיך יכתוב הסופר הגט

בשזורמן

לכתוב ב"ח יכתוב ביום אחד לירח ניסן או בשני ימים או בשלשה ימים עד עשרה מלאן ואילך יכתוב באחד עשר יום בשנים עשר יום וכן לעולם ואם ר"ח שני ימים ורובה לכתוב הגט ביום שני של החדש יכתוב ביום אחד לירח פלוני לרעת סמך כתיקון של מהר"ף והבאתיו למעלה תמצאנו כמי בסימן כ' בשאלה המתחלת שאלת ממני ידיד בפני מ"א יוכל למונעו ולרחותו עד למחרתו שלא להכניס עצמו בטום ספק טוב הוא בשלישי ברביעי בחמישי כולן ביוד באמצע בששי בלא יוד באמצע בשביעי בשמיני בחשיעי ביוד באמצע והגבי מפרט לך כשתכתוב ביום אחד לירח פלוני תכתוב יום אחד אבל משני ואילך עד עשרה תכתוב ימים ולמעלה כגון באחד עשר תכתוב אחד עשר יום שנים עשר יום וכן עד עשרים ומעשרים ולמעלה תכתוב אחד ועשרים יום שנים וצעדים יום המכין המועט תחילה כל זה מכמך ממהר"ף סימן קמ"ד ובשתכתוב תכתוב לירח פלוני ולא לחדש פלוני ואתן לך סימן גרס ירחים כלומר בגירוסין תכתוב ירחים ולא יחדשים למנין בחד יוד שאנו בנין בלא ו'אורלא לישתמע בלשון אוכאה ומצינו פסוק עשרת מנים דיעקב בלא ו'או בפלג מחא כותבין בין שהיא עיר גדולה בין שהיא עיר קטנה כותבין מתא תרע דבעירובין פ' עושין פסין אמרינן כפק ואחוי ליה הכהו מתוותא ולפירוש רס"ד פירש מתוותא עיירות חרבות לא כוכיח דמשתמע קטנות אבל לפירוש התוספ' דפירשו סם בדיבור המתחיל אחוי ליה מטמע דכפרים קטנים מיקרו מתוותא דהואיל ולא היו ידועים מכלל דקטנים היו ובפק דגיטין קרי לעיירות גדולות כמי מתוותא כו' עד ומתוך כך נראה דאין להקפיד מה שכותבין בגט במתא פלגית בין עיר גדולה בין עיר קטנה עכ"ל הא קמין לרעת ר"י דמתא מטמע בין גדולה בין קטנה והגבי מייתי לה ספר האגודה בעירובין פ' עושין פסין סימן כ"ה גבי אחוי לי מתוותא כו' עד ולפז יכולין לכתוב בגיטין מתא פלגית בין גדולה בין קטנה דיתבא בחד יוד לפי שהיא תיבה אחת

בשהבגרש הוא משומר כותבין אנא פלוני העם שהיה לו כשהיה ישראל ולא סם של גיות רחלילה להזכיר סם גיות בתורת משה וישראל וכ"כ סמ"ג מטעם ר"ח בעשאלין סימן כ' והתוספות בגטין פר' השולח וספר האגודה סם עיין כמי בסימן ק"ט בשאלה המתחלת שאלת מה תיקון ואפוכי מטרתיא למה לי על נהר ארטא או דנהר ארטא מקף יחה ואם יס' כינוי למגרש תכתוב המכונה ב'אוה"א בקוף ואם יס' למגרש שני

דיני גיטין

ק צו

סני טמות והא עיקר והסני טפל יכתוב אנא פלוני טס העיקר דמתקרי טס הטפל כגון אס היה נקרא טמו אברהם יוסף וטס העיקר אברהם וטס יוסף טפל יכתוב אנה אברהם דמתקרי יוסף כההיא דרובא קרו לה מרים והמיעוט קרו לה טרה ואומ' ר' טיט לכתוב מרים דמתקריא טרה כ' סמ' באותו סימן מטמו וספר האגדה בגיטין פרק הסולח סימן כ'א וכסיכתוב אנא פלוני צריך סיכתוב גס טס אביו וכ' יכתוב אנא פלוני בר רבי פלוני וכן בטמחתמו העדים בגט יחתמו כזה פלוני בר רבי פלוני ער צב'תי יכתוב בטני יור'ין ברעוח נפשי בלא אלף בדלא אניסנא ושבקית ופטריית ותרובית כל א' וא' מהם בואו בראסנו' ויאריך ה'ואו סל ותרובית יותר מהאחרת דהיינו וא' דבאמצע ית'בי בטלסה יור'ין ליבי ביור בין למ' לכף טלא יראה לכ'י כלומ' תלכי אנת אנתתי בלא יור' בק תח' לת' ואס המתגרסת ארוסה כותבין ארוס'תי דהו'ית אנת'תי דהו'ית ביור בין וא' לת' מן קדמת דנא באלף בסוף וברו כלומ' עכסיו וכרו' בואו גדול ה'ואו האחרין פטריית בלא וא' בראסונה ושבקית בואו בראסונה ותרובית בואו בראסונה יתיבי טלסה יור'ין ליבי סני יור'ין ד'ת'הו'יין חמסה יור'ין כרעת ר'י בהמגרס גנפשי בלא יור' בין ס'ין לכף ומהר'ריך כתב בסוף טורס כ' זל ועוד ראיתי בגט ה'ל סכתוב בגפשי ביור אחר הס'ין והנה מצאתי הנהה סביב המרדכי גדול וז'ל גס בגפשיכי סכתוב יור' בין ס'ין לכף הר' יוסף הנהיג למונעה מלכתוב דמטמע טיט לו לארס טתי כפסות והיה כתוב בגפשיכי וכפס: יבטה כתוב בלא יור' וכדומה לי טבפ'ר'ס ראיתי לפני מורי בלא יור' וכמה גדולים הסכימו ומכל מקום לא היתי פוסל אס היה כתוב בו יור' טהיה נקרא בגפשיכי וחי'ור למילוי ולא בגפשיכי דמטמע טתי כפסות עכ'ל ומהר'ריך כתב טס דלכתחילה מיהא י'ם לכתוב בלא יור' וכ' ראיתי כוהבין בלא יור' וכן אכנונהגין מעשים בכל יום עכ'ל למהר' בלא יור' טלא יראה לי מהך כלומר מסיוס תהיה עלי' להוצעסכא לכל גבר בה'א בראסון ולא באלף דלא ליטתמע לא תנסבא ד' תיצביין בחמסה יור'ין כר'י פרק המגרס וד'י במקום אשר הוא ולפ' צריך להרחיק ד'י מת'הו'יין וד'י מתיצביין וכל א' וא' מהם יכתבו בגיטה אחת כלומר תיבת ד'י ת'הו'יין ותיבת ד'י תיצביין סני תיבות אלו ג' יור'ין סמוך לכ'ן וא' אחד סמוך לר'לת וא' סמוך לת'יו וכ' סמ' בסדר הגט מטס רבינו יוסף ט'ט ואנש בלא יור' כי כן הוא בקפר דניאל לא ימחא באלף בסוף ביד בי ג' יור'ין מן יומא דנן ולעלם והרי אח' מותרת לכל אדט ודן בלא יור' כאכ'י פרק המגרס דאס יכתוב ביור ליטתמע דין הוא שאגרסך אבל עלי' אינו דין שאגרסך לא תגרסי ד'י יחי ליבי מנאי צריך לכותבם כל אלו בגיטה אחת ליכ'י בטני יור'ין מ'א'י בלא יור' בין מ'ס לכ'ן ספר תרובין בלא יור' בין ת'יו לר'יט ויור' בין כף לכ'ן ואגרת בלא יור' דלא ליטתמע איגרת אי זכית כר'י פרק המגרס וספר האגדה וכן הוא במגלת אסתר אגרת בלא יור' שבוקין בלא יור' בין ט'ין לבית אלא יור' בין קוף לכ'ן ונט פטורין בלא יור' בין פ'א לט'ית אמנס האסירי כתב פרק המגרס אבל בפטורין כראה טצריך לכתוב יור' בין פ'א לט'ית ומוכיח טס מדאמרינן פרק התקבל פיטרוה דבריו קיימין פטרוה לא אמר כלום דפטרוה מחוב מטמע עכ'ל וכ' הטור בנו אה' סימן ס'ה אמנס אכחנו לרוב הטופסין הנמצאים בינינו כתובים פטורין בלא יור' וכן

דיני גישין

הוא תרגום שפירשנו כיתבא וכתב לה ספר כריתות מתרגמינן וכתוב לה גט פטורין והוא בלא יוד וכתב רב אלפס ררבותיכו הוסיפונט פטורין ובפק ררורים כתוב בפריס ונהגו לכותבו ספר כריתות מתרגמינן גט פטורין תר"וכין שבו"ק פטורין צריך להאריך הו"ן שבאמצע התיבות שלא יהיו כיו"ד ויהיה נשמע מיניהו תר"וכין שבו"קין פטורין דקאי אנשים דעלמא וכך קמ"ג קימן כ' בעשאלן ברת משה וישראל כולו בסיטה אחת בסיטה אחרונה וימלאכה באותיות ארוכות פן יחתמו העדים בחצי גטה שכתבת חלק ולכן צריך שימלאכה באותיות ארוכות ורוב אלו הפירושים תמצאם אתה התלמוד הישר המאושר בפ' המגרש ויניח הגט שייבם טרם יחתמו סב העדים וגם יבטן חתימת העדים קודם שיתן לה הגט או קודם שימסור אותו לסליח האלכה והעדים יחתמו זה בפני זה וזה תחת זה בראש הסיטה ממס ולא זה אחר זה בסיטה אחת:

ואמר לי לבי שלא להאריך בכל אלה דמסברא מי שמתעסק בדיני גטין וקדושין מומחה הוא ומי שאינו מומחה פירוש מכוסה אין לו עסק בהן בדאמר רב יהודה אמ' שמואל פ' דקדושין כל שאינו יודע בטיב גטין וקדושין לא יהא לו עסק עמהם ופריך אפילו לא שמיע לה הא דרב הונא אמ' שמואל כלומ' הא דהלכה כר' יוסי וכדפירשני פס' אמ' לו' אין הכי כמי פירוש כמי דלא יהא לו עסק עמהם דאם לא ידע בהן ויהיה דיון בדבר שמואל יתיר איסור ערוה והועיו' שאינו יכול לתקן כדפ' רש"י או שמואל אינה מקודשת והוא לא ידע ויצריכנה גט ויפסלה לכהונה ולהבי' אתה שמואל לא שמועין תרתי גיטין וקדושין דהא בהא תליא והר' עזריאל פירש פירוש אחר עיין ב' יבור המתחיל לא יהא בתוספות פ' דקדושין וכהה"ל שמואל אשכחן כמי בירושלמי דגדה כר' כל היד אמר שמואל כל מי שאינו יודע לראות דמים טהורים לא יראה דמים טמאים : והא דשמואל דלעיל ביררתהו אנכי ההדיוט בביתאור רחב בכוף טאלה המתחלת ילמדנו רבינו קימן ק"ח ואפוכי מטרתא למה לי :

והא לך דיני גירושין האשה בקיבור וחלקתים בשלשים
דרכים וקימן לדבר ב' שנה סלח האמור
בנבואת מלאכי ורשמתני לך סימכין :

א צריך שיטאל החכם לבעל המגרש ולאשה המתגרשת אם יש להם שני שמות או לא ויכתוב שם העיקר תחילה ואח"כ השם השני הטפל דמתקרי כדפרישית לעיל וכך ה"ל מקורביל ואם כפסך אתה המעיין כלך אלל הר המוריה מהר"ק בסורס כ"ח ובתשובות מהר"י קימן ר"ל תמצא הכל באר היטב ואפוכי מטרתא למה לי :

ב ואחר כך לטאל לבעל המגרש אם כותב גט זה מרצונו בלא שום אונס כלל :

ג ואחר כך יבטל הבעל המגרש כל מודעות שמהר על גט זה וישבע שלא ימסור שום מודעה לבטל גט זה ואם יסלח הג"א לאשה עי' סלח וישבע שלא ימסור : ודעא
ל'בטל

לבטל את הגט ולא את הסליח וצדדין הא משום הא דאיתא בערכין סליח פרק האומר
מסקלו ומייתי לה כמי האפסי בגיטו פ' השולח גט אמ' רב שטת האי מאן דנע' מודע' אג'ט
מודעיה מודעא כו' עד דמבטל ליה למודעיה וכתבו שם התיקפו' פסק לפיכך נהגו העולם
לבטל כל מודעי ומודעי דאיתו מנו מודעי בשעת כתיבת הגט ובשעת הכתיבה דחיישינן
סמא בטל אותו עכ"ל ובגט ובמתק' מהני ביטול מודעי ובלבד שהגט נעש' כדין וה"ה במתקא
דליכא אונס ביטולו ביטול וכפ' יש לעשות כדרכת הרמ"ב ז"ל הלכות גירושין פ"ו סי' א' מרנו
לו העדים אמור בפנינו שכל דברים שמכרת שגורמים שכתביהו איתן הדברי' לבטל
הגט הרי הם בטלין והוא אומר להם הן לפי שאילו לא אמר אלא שהוא מבטל המודע
הרי עדיין לא ביטל מודעת הביטול ואפי' ביטל גם כן מודעת הביטול סמא מסר מודע
על ביטול הביטול ואין לדבר סוף ולפי' תיקן שיאמר כל הדברים שגורמין שכתבין אין
ספק שביטל כל מה שאמ' שיהא גורם פיסול לגט זה ובדיבור זה האחרון כתבטלו רבדיו
הראשונים ובה סתיקן הרב ז"ל כדפרישית כפי ^{דברי החכם} ומשלחי גיטין כתבו הגאונים
לקבל עליהם בחדש שלא לבטלו כדמייתי לה ספר האגודה פרק השולח סימן כ"א:

ואחר כך יקנה החכם או הסופר לבעל הקלף והקולמוס והדיו וכל כלי הכתב ויבית
בהם הבעל המגרש הגבהה ואין להקפיד אם הסופר קרוב לאשה דהא אפי'
הבעל עצמו יכול לכותבו וכרכת ספר התרומה וכמ"ג בעש"אין סימן כ' ומייתי לה המרדכי
בגיטין ריש פרק המביא תניין מעט ספר התרומה ולא סיך הכא טוס דרעות והאמנה
אבנ' א"כ יהיה סופר אחר רחוק טוב יותר לכותבו הרחוק מהקרוב משום מראית
העין דילמא איתי לאיחלופי בעדים והיכא דלא איפשר כגון שאין סופר אחר מהקרוב
פשיטא דאין להקפיד:

ואחר כך יזוה הבעל לסופר ויאמר לו לכתוב הגט כסר בכל הלכותיו ובכל מספטי
לסם אשתו פלנית בת פלוני לשמו ולשמה שיגרש אותה זו או אם לא יהיה גט
זה כסר שיכתוב כ"כ גטין עד שיהיה אחד מהן כסר לרעת החכם המסדר או לרעת
הסופר הכותב וכל זה בפני העדים שיחתמו בגט ויזהרו שלא יהיו קרובים העדים
זה לזה ולא לסופר וכ"כ לבעל המגרש או לאשה המתגרשת דאם לא כן ליכא עדות ואין
בערות בדבר עדות בעינן סנים דאין דבר שבערות פחות מסנים וגם יזוה לעדים הבעל
שיחתמו על כל גט שיהיה כסר לעיני החכם או לסופ' כדפריש' וכו' יזמ' אותו בפני העדים
בפיו ולא ע"י שליח וכתב סמ"ג במצות ס' בעש"אין סימן כ"ה וכפ' הגט שצריך לשמה וצריך
אמירה והיינו לאומרו בפיו שכתב שצריך בתהילת הכתיבה שיאמר בפירוש לסם תורת
ישראל ואזכרות מל' ס' ותפילין לסם קדושה כך צריך לגביגט שיאמר בפיו ולא ע"י שליח

ואחר כך יאמר הבעל המגרש שכל זה עושה בלא אונס כלל אלא בלב סלם ובלא
סוס תכאילא משום שבועה ולא משום נתינת ממון ולא משום תנאי אחר:

ואם הגט שולחו ע"י שליח להולכה ימנה אותו לפני עדים כסרים אחרים לא מאותם
עדי

דיני גיטין

עדי הגט ויאלת להם בפניהם אני ממנה אותך פ"ב להיותך סלוחי להוליד גט זה לאסתי פלגית בת פלוני ולמוסרו לידה להתגרם בו אתה או סלוחך או סליח סלוחך עד מאה סלוחים כמו סכתוב בטופסי הסליחות כדלקמן :

ח וצריך שיעמוד אותו הסליח הראשון בשעת הכתיבה ובשעת החתימה כרי פועיל לומר בפני ב"ר בפני ככתב יב"ב כסיתכהו לאשה וכ"ז כרי שלא להוציא הבעל לעז על הגט :

ט ואחר כך יטב הקופר ויחתוך הקלף של הגט וירבענו ארכו יותר על רחבו וישרטטנו מזרז המיער ויכתוב על זר הבשר וכשישרטטנו ישרטט אותו י"ב שטיין לא פחות ולא יותר כמנין גט כדכתב האשירי ואם חסר או יותר אין לפוסלו בכך כדכתב ספר האגודה ר"ס פ"ק דגיטין מט"ס אביאסף והמרדכי גם כן כתבו ר"ס גיטין וכן דעת ר"י א"ו ושעמ"א מאי כתבין י"ב שטיין רב סעדיא פירש והביאו בעש"אין סמ"ג סימן כ' וס"ה הביאו נמי סימן ק"ב משום דכתבי ספר כריתות כמנין שטיין סכריתות סת"ו ואמר' פ"ק דבבב"ב בין ספר לספר ד' שטיין והלא הן י"ו שטיין להבדלת ה' חומשים אלא י"ל דאין למכות ה' סלפכי אלה הדברים שאינו אלא כחוזר על הראשון וי"א משום דכתוב במדרש והביאו הערוך ערך סרגל בב"ר פרשת כ"ה זה ספר אפילו קירגול הקופר למרו לאדם הראשון פירוש קירגול שרטוט וגט הוא י"ב וזה הוא י"ב וכדאמרין פ"ק דברכות גבי שמן המטחה ז"ה יהיה לי זה י"ב לוג הו"ו ולי' הדיוט בתימן נראה דטע"ז דכתבין י"ב שטיין כנגד י"ב טבטים כלומר דע"גט זה שהוא י"ב שטיין שרינן לה להכשא לכל מי שתרבי מיעראל :

י ואחר כך יאמר הקופר בתחילת כתיבתו אני כותב גט זה לשם פלוני המגרם בר פלוני ואם יש לו כינוי יאמר לשם פלוני המכונה כך ולשם אשתו פלגית בת פלוני סיגרם אותה הבעל בגט זה או איזה גט סיכסר בעיני החכם או בעיני כדפרישית לעיל וכל זה יסמנו העדים :

יא ואם סולחו חוץ לעיר ע"י שליח צריך שיסמנו אותו הדיבור הסליח כרי פועיל להעיד בב"ר שס"ה האשה טבט זה ככתב לשם גירוסיה זאת האשה ובפ"ב ובפ"ג ואם המגרם מסומר ע"י בסימן ק"ט בסאלה המתחלת טאלת מה תיקון תמצא שם תיקונו שלא יבא חורבה מיניה :

יב ואחר כך כשיכתוב הגט בכסרות יחתמו העדים שהיו שם כסכזה הבעל המגרם ויאמר כל אחד ואחד מהם אני חותם בגט זה לשם פלוני בר פלוני המגרם ולשם אשתו פלגית בת פלוני סיגרם בו ויזהרו שלא יהיו קרובי העירי' זה לזה ולא לבופר ולא לבעל ולא לאשה כדפרישית לעיל ואין חותמין אלא זה בפני זה בראש הסיטה וזה תחת זה ולא בסיטה אחת זה אחר זה ולא ירחיקו חתימתן יותר מרוחב סיטה וע"ה

ועתה אודיעך טעם הענין הא' ראין חותמין אלח זה בפני זה הכי הלכתא כרפסקא
הרב אלפסי וספר האגודה פ"ק דגיטין וטעמא מאי אמר רב אפי גזדה מסוס כולכם
ופיר' גזדה מסוס כולכם דתנן לקמן אמר לעשרה כולכם כתבו גט לאשתאי אחד כותב
וכלן חותמין ואי לא חתמי כולהו מיפקיל דבקפידא תליא מילתא דלא שויה גיטא אלח
בהני לפיכך תקנו דאפי היכא דלא אלח כולכם שיהו כל העדים נקבצים בטענת חתימה
שיחתמו כולם עכ"ל ואף על גב דאיכא פלוגתא בהמביא גט תניין רבי יוחנן וריש לקיש
היכא דאמר אחד לעשרה בני אדם כולכם כתבו גט לאשתאי ואמר סס רבי יוחנן דשנים
מסוס עדים וכולן מסוס תנאי ור"ל אמר' כולן מסוס עדים והלכה כר' יוחנן כרפסקא הרב
אלפסי סס דאי חתים בתרי מיניהו ביומיה ואיכך מכאן ועד י' ימים כשר י"ל שאני הכא
מסוס דכולכם לא מסמע להו לאיכסאי שיהא צריך שיהיו כולן חותמין ואם לא יחתמו
לאלתר סני סמא לא יחתמו כלל לאחר זמן ומכאן גט בטל ובניה ממזרין ע"ל התם
בהמביא גט תניין דהלכתא כרבי יוחנן היינו בדיעבד כשר אבל לא לכתחילה ותדע רבן
הוא דהתם שאיל תלמודא מאי בינייהו כלומר בין לרבי יוחנן דאמ' מסוס תנאי ובין לר"ל
דאמר מסוס עדים מכל מקום כולן צריכין לחתום איכא בינייהו דחתים בי תרי מיניהו
ביומיה ואיכך מכאן ועד י' יומין לר' יוחנן מסוס תנאי כשר ולא אמרינן ליטבא דלכתחילה
מסקנא דמילתא הילכתא עידי הגט אינן חותמין אלח זה בפני זה ושעם דלא
יחתמו בסיטה אחת זה אחר זה סמא יהא ריוח חלק בגיליון ויכתוב פלוני לוה בפנינו
לפלוני מכה והוה ליה שטר הבא הוא ועידיו בסיטה אחת וכשר ויחתוך כל סלמעלה ולכן
יחתמו בסני סיטין זה אחר זה ושעם סלא ירחיקו חתימתן מהגט יותר מרוחב
סיטה א' כן יהיה שיעור ב' סיטין חלק ויהיה פסול כדאמרינן בבב' פ"ג פסוט הרחיק
העדים סני סיטין מן הכתב פסול וכתב ראב"ה כל היכא דאיכא למיחם לפסול אפילו
סלא עשה שום זיוף ושום קלקול פסול כראי' בסב האגודה ר' פ"ג פסוט:

ואחר כך יניח הגט להתייבם ויקרא החכם הגט כמה פעמים ביישוב גדול כדי
סלא יהיה שום פיסול בו ואחר כך יכרוך הגט:

ואם סולחו ע"י סליח להולכ' כסימנה איתנו הבעל דר' שיסמע הסליח כל דברי הסופר
סאומר טבט זה נכתב לסס פ"פ חמברס ולסס האסה פלגית בת פלוני
המתגרסת ויראה הסליח העדים כסנחתמים בגט כרי סיוכל לומר לפני דר' בפ"כ ובפ"כ
כרפריסית:

ואחר כך יחזור פעם סכית הבעל המגרס למנותו בהרשאתו לפני עדים שיחתמו
בכתב ההרשאה ולא יהיו אלו העדים אותם סנחתמו בגט אלח יהיו אחרים
ויסבע הבעל המגרס לפני החכם טבועה חמורה סלא לבטל לא את הסליח ולא את הגט
לעולם:

ואחר כך קודם הנתיכה ליד האסה אם היא מתגרסת מידו לידה או אם סולחו
ע"י סליח

דיני גישת

1000000

ע"י שליח או פס או חוץ לעיר ישראל החכם לבעל המגרש אם בזה מרצונו בלא שום אונס כלל לזה הסופר לכתוב בט זה לשמו ולפס אשתו וישראל החכם לעדים אם שמעו כן מפי הבעל וישראל החכם לעדים החתומים בבט אם מכיר זה חתימת חברו וזה אם מכיר חתימת חברו ואם הוא זה הבט שכתמו בו :

י' ואחר כך ישראל החכם לעדיכ אם שמעו שהסופר אמר כשהתחיל לכתוב הבט שהיה כותבו לשם זה הבעל המגרש פ"פ ולפס אשתו פלגית בת פלוני ואם ראה כל אחד ואחד מהעדים שחבירו חתם בבט זה לשם זה הבעל המגרש ולפס האשה המתגרשת :

י"א ואחר כך ישראל החכם לבעל המגרש אם נשבע או נדר לגרש האשה ולכן מגרשה ואם נשבע או נדר ויתירו לו קודם שיתחילו לכתוב הבט שלא יהיה בט מעושה ע"י שבעתו או ע"י נדרו ותפוש עיקר זה בדרך שאם נשבע או נדר נריך להחזיר לוקודם הכתיבה כי אחר כך לא יועיל אלא כריסין לכתוב בט אחר :

י"ב ואחר כך ישראל החכם פעם שנית אם מקר מורעא שיבטל כל המורעות שמקר ושימקור בבט זה ואפי' שאומ שאינו זוכר אפה יבטלם וכיכר הוא הביטול שיאמרו לו אתה מבטל לפנינו מורעות ומורעי דמורעי ומורעי דמורעי דמורעי דמורעי ער סוף כל המורעות וכל רברים שמקרת שבורמין לבטל בט זה אתה מבטלם והוא אומן הז על כל דבר כדלעיל מהרמבם :

ג' ואחר כך ישראל עוד החכם לעדי' אם מכירין שזהו הבט שחתמו עליו לשם זה הבעל המגרש פ"פ ולפס האשה פלגית בת פלוני :

ב'א ואחר כך יקרא החכם והעדים האג קודם כתיבה כדאמר אמימר בבטין פ' המביא תניין ואחר הכתיבה דילמא לאחר הקריאה הראשון לפני הכתיבה עייליה לביה ידיה וזלפיה ואיבעי לאקרויה לביטה כדאיתא ביבמות פרק האשה רבה דקנסה רבין והתם תיירי אחר הכתיבה וע"כ כל דהאי קנסא הוא בשביל שלא קראו הבט לאחר הכתיבה ונתחלק לה בט לסובר ולפ"ז מכריסין להקרות הבט אפילו לאחר הכתיבה ומיהו אם לא קראוהו אחר הכתיבה לא נפסלה כדמשמע התם ואם קראוהו לאחר הכתיבה ולא קודם הכתיבה מגורשת כ"י בר שמואל כדמיתני לה סמ"ג בעש"אין סימן כ' אמנם נראה לעד דבעינן להקרותו בפעם כתיבתו כרי שידעו העדים שהוא בט ויבטל עוד פעם אחר כל המורעות שמקרת על בט זה כדלעיל :

ב'ב ואחר כך יתן הבעל המגרש הבט ליד האשה ויאמר לה הרי זה גיטך והתקבלי גיטך זה והרי את מגורסת ממני מעכשיו ומותרת לכל אדם וכו' בפני עינים ותהא לך האשה פתוחה עד שיביא הבט לידה ויכזה לאשה שהיא לא תסבור ירה כלל

כלל עד פניח הבעל כל הגט לירח כ"ה ס"ה סוף סימן קכ"ג

אוצר החכמה

ואחר כך יאמר החכם דעו כי הוא חרס קדמונית שלא להוציא לעז על הגט
אחר נתינתו כדכת' המרדכי מעט ר"ת בקוף הלכות גט וכ"כ ספר האגור
שילהי גיטין משמו כדלקמן:

ואחר כך יקח החכם הגט מיד האשה ויקרעהו ויקרע בר:

ומה פנהגו לקרוע הגט הוא משני טעמים האחד שלא תבוא ליד האשה כשאנו
קרועות בוא לפני בר לבבות כתובתה ועוד ממחיר דאמרינן בב"מ פ' המקבל
דבשעת השמר הוצרכו לקרוע ואף על גב דהאירכא בטל השמר מכל מקו' נהגו לקרוע
ובכהג איתא במסכת ר"ה פ"ט ג' תקיעת טופר אבר רבי יוחנן בשעת השמר
סאנו ופ"רשי אויבים גזרו שלא יתקעו והיו אורבי להס כל טע שעות לקץ תפילת שחרית
לכך העבירה במוספין וכתבו התוספות טע בדיבור המתחיל בשעת השמר טנו ואחר
כך שבטל השמר לא עבדינן כדמעיקרא אף על גב דזריזין מקרימין למכות טמא יחזור
דבר לקילקולו וכמה רבדים עבדינן אע"ג דבטל הטעם כיון דחיתקון חיתקון ואחר
פנשלם כל קידו' הגט כדבררתי לעיל מהקידו' שסדרנו חזל יאמ' פניח החכ כי חרס הוא
מהקדמונים שלא יוציא טוס אדם עירעור על גט זה וכן מצאתי בשילהי גיטין בספר
האגודה וז"ל ור"ת ומה גדולים התקינו וההרימו שלא יקרא טוס א' בר ישראל עירעור על
גט פניח ולא יאמר ארס אילו היה ניתן בפני הייתי עושה בענין אחר ממה שנעט' וכיוצא
כאלו לא יוציא רוחו ויהיה ברוך ע"ל וכ"כ המרדכי בגיטין הלכות גט מעט ר"ת והסכים
רבינו משה תלמידו עמו וכל גדולי הדור:

ויצוה החכם לאשה שלא תנשא עוד אחר ג' חדשים ואני הפעוט אתן לך טעם הדבר
למה דשמוא מעוברת היא מהבעל ואם תנשא יתוך ג' חדשי' לבעל שני לא תבחי
למי הולך ואנן בצ"נ לידע ולהבחין בין זרע ראסון לזרע שני וכדאמרינן ביבמות
פרק החולץ אמר קרא להיות לך לאלהים ולזרעך אחר כך אין הסכינה טורה אלא על
הוראים שזרעו מיוחס אחריו כדפ"רשי ומאימתי מכינן לה אלו ג' חדשים פלוגתא היא
בגיטין פרק המביא תניין רב ושמאל דרב אמר מיום הכתיבה ושמאל אמ' מיום הכתיבה
והלכתא מיום הכתיבה כשמואל כדלקמן וכן הגיה ר"י בהלכות פקוקות דרב יהוד' ג' און
אמר מיום הכתיבה וכן בירושלמי דפ' החולץ ולא כאשר כתב סמ"ג בעש"אין סימן
כ' סכתוב בספר ר' פריגרוס שמונין ג' חדשי' מיום הכתיבה אלא מכינן מיום הכתיבה וכ"כ
הרמב"ם ז"ל הלכות גירושין פ"א וכן הביא ספר האגודה פרק המביא תניין סימן
כ"ה דהלכה כשמואל כרפסקי ועוד יש לפסוק כשמואל דהא תניא כותיה דכל היכא
דאמרינן תניא כותיה דפלוני ממילא הוא תיובתיה דבר פלוגתיה דאיתא התם תניא
כותיה דשמואל המשלש גט לאשתו ואמר אל תתכווהו לה עד לאחר שלשה חדשים מותרת
לינשא מיד ולגט יסן לא חיישינן שהרילא כתייחד עמה:

ואם

יש שליח להולכה ימסור הבעל הגט לשליח לפני הערי החתומים
בשטר השליחות ויאמ' לשליח הולך גט זה לאסתי פלגית בתר'
פלוני ותהא ירך כירי ופיך כפי ועשיית כעשייתי ומיר כשתקבלי
גט זה מירך או משלוחך אומשליח שלוחך עד ק' שלוחים תהיה מגורסת ממני ומותר לכל
אדם וכשילך השליח למקום שהיה האשה עם כתב השליחו ועם הגט לפני בר ימסור לה
הגט לידה ויאמר השליח גט זה ככתב לפני ובפ' ויאמר לאשה הולך גט זה מבעליך
עבב והתקבלי גט זה והרי את מגורסת ממנו ומותרת לכל אר' וגט זה בפ' ובפ' והכל
יאמר בשעת כתיבה קודם שיגיע הגט לידה ויתכנו לה בפני בר' של ג' ואף על גב
דרבי יוחנן אומר דכותנו לה בפני ב' והלכה כותיה דתניא כותיה כרפסקי האלפסי פ'ק
דגיטין ורבי חנינא אומר בפני ג' היינו טעמא דרבי יוחנן דכותנו לה בפני שנים משו' דס'ל
דשליח נעשה עד ושר נעשה דיון והו' להו' תלתא ומבטרא ההוא שליח בהדיהו להנהו תרי
והו' עם השליח תלת וכ' כלומר בית למר ובין למר בעינן ג' לקיימו כדכתב האלפסי פ'ק
דגיטין והר' ז'ל כתב התם דשני' אינן כקראין בר' ולחסי מבטרא השליח בהדיהו וכ' ספר
האגודה פ'ק דגיטין ריש סימן ז' ואם יעשה השליח הראשון שליח שני או שני
לשלישי עד מאה ומסור הגט לידו בפני בר' של ג' והבר' יעשו לו כת' בר' שהוא שליח דשליח
וכן שליח דשליח ג' וכן כולן וטעמ' מאי מצריכין שיתן לה הגט או הוא או שליחו בפני ב'
ערי' שנאמ' ע'פ' שני עדים יקום דבר ראוי אפשר שתהיה זו היום ערוה והבא עליה במיתת
בר' ולמחר תהיה מותרת בלא עדים :

בא

ואם יש באותו העיר ב' אנשים דשמותיהן שוין לא יגרסו כשותיהן אלא זה בפני זה
כראמרינן בבב' פגט פסוט ומייתי לה כמי שס ספר האגודה ב' יוסף בן שמשון הדריס
בעיר א' אינן מגרסין כשותיהן אלא זה בפני זה ולפ' נראה דנהגו הבתי דיינן טבישראל
ליתן הבעל או שליחו הגט בחצר בית הכנסת כדי שיבואו כל העולם לראות שאם יש לסם
עוד יוסף בן שמשון אחר יבוא ויראה וכשר הדבר לעשות כן ועוד משום פרכוס הרבר
שלא יסאנה כהן :

בט

אל יקטה לך מוטלחה דאיתא בקרוטין ריש פרק האיש מקדש מלמר דשליח עושה
שליח והלא אכן אמרינן בגיטין פ'מי שאחזו דמילי לא ממסרין לשליח דלאו קוסיא היא
דכל גמר דבר לא חטיב מילי דגמר דבר הוא שכותן לו הגט והוא מגרסה בו :

ג

ושליח המולך גט לאשה אינן צרי' לא הרשאה ולא חתימה שהבעל עשאו שליח דהא
חזינן בפר' האומר התקבל גבי הא דאיתמר בעל אומר לפיקרון ושליח אומר לגירוסין
דאיכא פלוגתא בין רב הונא ובין רב חסדא דרב הונא אמר הבעל כאמ' ורב חסדא אמ'
השליח כאמ' דהא הימניה ופסק האלפסי הלכה כרב חסדא דסוגין כוותיה
ואפילו דרב הונא רביה הוא אפ'ה שליט כאמ' דהא כפיין גיטא מתותי ידיה ונאמן
השליח אמנם כיון דחזינן דנמצא טופסי שטרות בכל הפוסקי' והוא מרעה לשליח המולך
גט לאשה וכתוב בו קניין אף על פי שאין כורך כדפריסית טוב להחמיר להיות הרשאה
מהבעל

מהבעל ליד השליח וגם משום שכתוב בהרשאות ונותן אכי לך רשות לעשות שליח וסליח
דסליח ער ק' שלוחים יש להצריך להיות ליד השליח כתב שלוחות מהאי טעמא:

ששאלת

ואוצר החכמה

להודיעך הא דאמר ר' פקד דגיטין המביא גט ממנה נתנו לה ולא אמר לה
בפ' ובפ' דאליבא דרבי מאיר יוציא והולך ממזר הכי פירושו יוציא מי
שם טאה בגט זה והולך שכולר ממנו ממזר וטעמיה משום דקל דכל המסנה ממטבע
מטבעו חכמים בגיטין יוציא והולך ממזר ואפילו שלאחר הכתיבה העיד השליח המביא
הגט שבפניו נכתב ובפניו נחתם כיון שלא אמרו בשעת הכתיבה הולך ממזר אמנם
החכמי' דפליגי עליה דר"מ והלכ' כוותיהו אומרי' ראינן הולך ממזר כיצד יעשה כו' כלומר
כיצד יעשה אליביהו שתקנא לכתחילה אי נמי היכא דנפאת בדיעבד דלא תצא יטלנו
ממנה ויחזור ויתנו לה בפני טבים ויאמר בפניהם בפ' ובפ' והיינו אליביהו דהלכתא
כוותיהו דלולר אין צריך שיטול הגט ממנה דכיון שהו' מעד דבפניו נכתב ובפניו נחתם
ואפילו לאחר הכתיבה אין חוששין דלית להוהא דכל המסנה ממטבע כו' דהולך ממזר
אמנם נמי אליבא דרבי מאיר איכא תקנה קודם הכיטואין דהיינו דיטלנו ממנה ויחזור
ויתנו לה בפני ב' עדים ויאמר בפ' ובפ' והיינו דהפרש דיע בין רבי מאיר והחכמים דלר'
מאיר אחר הכיטואין אין תקנה אלא אם נפאת בהו' גט הולך ממזר ולרחכמי' דהלכתא
כוותיהו איכא תקנה שתקנא לכתחילה א"ל דלא תצא אם נפא' בדיעבד אבל לולר אין צרי'
שיטלנו ממנה דכיון דמעיד אפילו לאחר הכתיבה דגט זה בפניו נכתב ובפ' אין חוששין
ושבאן משמע דצריך השליח לומר בשעת כתיבה בפ' ובפ' ומיהו נראה דהה' מהכי
אפילו לאחר הכתיבה תוך כדי דיבור כל זמן שעסוקין באותו ענין כ"כ ספר האגודה פ'ק
דגיטין תרע דהתם אמרי' המביא גט ואינו יכול לומר בפ' ובפ' יתקיים בחותמיו פירוש
הביאו כשהיה פקח ולא הספיק לומר לה בפ' ובפ' עד שנתחרט יתקיים בחותמיו כלומר
אם עליו עדים ומעידין על חתימתן שחתמוהו או אחרים יכירו חתימתן ועירו יתקיי' הגט
בחותמיו משמע מהכא דמהכי אפילו אחר הכתיבה דאי סלקא דעתך לומר דקוד' הכתיבה
נתחרט ההוא שליח היאך כשר כשנתנו לה כשהוא חרש הא תקנ' הכל כשרין להביא הגט
חוץ מחסו כו' כדאיתא בפרק המביא תניין ומיייתי לה נמי האלפסי בפ' דגיטין ופסיט לה
רב יוסף כגון שנתנו לה כשהוא פקח ולא הספיק לומר בפ' ובפ' עד שנתחרט אלא
לאחר הכתיבה אומרו אמנם אם הבעל עצמו נותן הגט לאסתו אין צריך לומר
בפ' ובפ' כדתניא בהריא הוא עצמו שהביא גטו אין צריך לומר בפ' ובפ' ובעל עליו
להולך גט לאסתו ומיני' מרבינן שליח דהמידיד איהו כשר שליח נמי כשר דשלוחו כמותו
העניי בגימין:

אף

על גב דסליח אין צריך שדים לא בקרוסין ולא בגירוסין שכל
התורה שלוחו של אדם כמותו כדאיתא בקרוסין פרק האיש
מקדש מדרבי יהושע בן קרחה והכי משמע מדרבי ה"מבם ז"ל
הלכות אישות פ"ב ודבי מיייתי לה סמך ממס כדבריהר"ב ז"ל בפסאין סימן מ"ח
והביאו נמי בקיצור בסדר הגט סימן כ' וכתב נמי הטור א"ה סימן ע"ו מקדש
כתיבת